

Sygn. akt I C 1087/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2018 r.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk - Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny:

S. S.

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. O., T. O. (1), D. O., T. O. (2)**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej w G.**

o zapłatę

postanawia:

przyznać **biegłemu sądowemu S. W.** wynagrodzenie w kwocie **799,87 zł** (słownie: siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 87/100) brutto za czynności wykonane na zlecenie Sądu oraz tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 stycznia 2018 r. biegły sądowy S. W. złożyła kartę pracy wraz z fakturą VAT, opiewającą na kwotę 799,87 zł brutto za czynności wykonane na zlecenie Sądu oraz tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z wydaniem przedmiotowej opinii.

Zgodnie z treścią art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.; dalej: ustawa) należności świadków, biegłych, tłumaczy, stron oraz mediatorów za prowadzenie mediacji na skutek skierowania przez sąd, przyznaje i ustala sąd lub referendarz sądowy.

W myśl art. 89 ustawy biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych dla wydania opinii – na podstawie złożonego rachunku. Wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Powyzsze precyzuje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 518, dalej: rozporządzenie), które stanowi w § 2, iż stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi – w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię – od 1,28 % do 1,81 % kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

W rozpoznawanej sprawie biegły sądowy S. W., na zlecenie tutejszego Sądu, wykonała czynności w postaci analizy akt sprawy (na którą to czynność poświęciła 4 godziny) oraz oględzin nieruchomości (na którą to czynność poświęciła 8 godzin). Biegły sądowy odesłała akta bez sporządzenia opinii wskazując, iż jako rzeczoznawca majątkowy nie

ma uprawnień do określenia powierzchni. Na obecnym etapie biegły sądowy nie dokonała wyceny za bezumowne korzystanie z 1 mkw.

Ogólny koszt wynagrodzenia za wykonaną pracę Referendarz Sądowy uznał za uzasadniony z uwagi na nakład pracy i poświęcony czas (łącznie 12 godzin), a także stopień skomplikowania sprawy. Przyjętą stawkę w tym zakresie zawartą w rachunku oceniono jako prawidłową, mieści się ona bowiem w granicach zakreślonych przez przepisy cytowanego rozporządzenia, co zostało potwierdzone badaniem głównego księgowego tutejszego Sądu.

Jednocześnie Referendarz Sądowy ustalając wysokość wynagrodzenia biegłego miał na względzie, iż biegły sądowy jest płatnikiem podatku VAT i w związku z tym stawkę wynagrodzenia za godzinę pracy należało podwyższyć o kwotę podatku VAT w wysokości 23 % zgodnie z art. 89 ust. 4 ustawy, w myśl którego wynagrodzenie biegłego będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu.

Wydatki poniesione przez biegłego, niezbędne dla wydania opinii, w tym w szczególności wydatki materiałowe, amortyzację aparatury badawczej oraz koszty dojazdu na miejsce wykonywania czynności, biegły dokumentuje za pomocą faktur lub rachunków albo kopii tych dokumentów, a w razie ich braku – za pomocą oświadczenia (§ 8 rozporządzenia).

Za zasadne Referendarz Sądowy uznał również żądanie biegłego w przedmiocie zwrotu kosztów dojazdu do miejsca wizji lokalnej w wysokości 210,62 zł netto. Jak bowiem wynika z treści przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, biegłemu sądowemu przysługuje zwrot poniesionych kosztów przejazdu związanego ze stawiennictwem w sądzie, przy czym środek transportu właściwy do odbycia podróży określa pracodawca, który na wniosek pracownika może wyrazić zgodę na przejazd samochodem osobowym (§ 3 cytowanego rozporządzenia). Odpowiednie zastosowanie tego przepisu uprawnia Sąd do określenia środka transportu właściwego do odbycia podróży przez biegłego. Nie musi to być środek najtańszy. Może więc być zaaprobowany przejazd samochodem osobowym.

W myśl § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 274, poz. 271 ze zm.) koszty używania pojazdów do celów służbowych pokrywa pracodawca według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być wyższe niż: 0,5214 zł. – dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika do 900 cm³, 0,8358 zł. – dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³.

W rozpoznawanej sprawie biegły sądowy oświadczyła, że w celu dokonania oględzin nieruchomości przebyła trasę 252 km samochodem osobowym o pojemności silnika powyżej 900,00 cm³ i poniosła koszt 210,62 zł netto. Referendarz Sądowy uznał, że taki środek transportu jest w przedmiotowej sprawie dopuszczalny. Koszt podróży wyliczony przez biegłego sądowego mieści się w granicach wyznaczonych przez § 2 pkt 1b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27 poz. 271 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Referendarz Sądowy przyznał biegłemu sądowemu zwrot kosztów podróży w wysokości wskazanej przez biegłego. Przyjętą stawkę w tym zakresie zawartą w rachunkach oceniono jako prawidłową. Orzekając o wysokości podlegających zwrotowi kosztów dojazdu w niniejszej sprawie Referendarz Sądowy miał również okoliczność, że wnioskowana przez biegłego sądowego w przedłożonym rachunku stawka za jeden kilometr przebiegu pojazdu zmierza do zrekompensowania biegłemu faktycznych kosztów użycia pojazdu do celów związanych z wykonaniem czynności na zlecenie Sądu.

Za zasadne Referendarz Sądowy uznał również żądanie biegłego sądowego w zakresie zwrotu poniesionych kosztów administracyjnych.

Mając na względzie powyższe, Referendarz Sądowy na mocy art. 89 w związku z art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy